

Hi havia jugat i posteriorment el va entrenar

Francesc Costa deixa el Sant Gregori després de vint-i-una temporades

«Sap greu, però ja era hora d'un canvi, encara que aquest equip el portaré al cor»

PERE PLANAS

Sant Gregori. Vint-i-una temporades, nou com a jugador, i dotze com a entrenador, són records difícilment igualables en un club de futbol, i més avui en dia, quan està tan de moda allò de canviar d'entrenador.

Francesc Costa, conegut en el món futbolístic per «Patau», ha estat un d'aquests autèntics boixos del futbol. De fet, encara ho continua essent, ja que les ofertes per entrenar la propera temporada són moltes, i com ell mateix reconeix «allà on vagi, poden estar segurs que les aspiracions seran les màximes».

Les raons fonamentals d'aquest canvi tan sobtat, després de tantes temporades, Costa les atribuïa a dues raons: «La primera, perquè després de les dues últimes temporades he quedat una mica tocat, ja que vàrem fer dos equips realment sensacionals i els resultats no han estat els que tots esperàvem. L'altra, i pot-ser més important, està en el fet que aquest any també volia conformar un equip amb aspiracions, i la junta directiva ha optat per fer un conjunt totalment de casa, i per romandre amb tranquil·litat per la categoria. Jo sóc una persona que si no surto a per totes no estic massa conforme, i la veritat és que davant aquesta situació he decidit deixar l'entitat».

Encara que volia aclarar el fet fonamental que «sap greu deixar aquest equip fet a base de molts anys de lluita, però d'una cosa poden estar segurs, i és que el portaré sempre al meu cor. Ni tan sols descarto en pròximes temporades tornar-hi, però està clar que en aquests moments els meus objectius són uns altres i a Sant Gregori no els puc portar a terme».

Francesc Costa amb Dani Cabezas i Manel Carbó.

Dotze temporades

Realment, parlar de dotze temporades com a entrenador, són moltes, però com deia el mateix Costa «la millor de totes, l'any que vàrem assolir l'ascens».

Passant a parlar una per una, Costa deia que «una vegada vaig finalitzar el meu període com a jugador, vàrem iniciar la temporada 78/79 amb el Sant Gregori a Tercera Regional. Realment, va ser molt decepcionant, ja que els primers 17 partits els vàrem perdre absolutament tots. A partir d'aquell moment vaig veure que hi havia alguna cosa que no fun-

cionava, i vaig anar a demanar consell a Lluís Pujolràs, que era molt amic meu. Em va donar una sèrie de consells, com retardar el davanter centre, posar més defenses, i la cosa va millorar molt, i vàrem acabar la temporada amb només tres negatius».

El segon any ja va ser molt millor. «Jo sóc una persona a qui sempre ha agradat millorar el lloc on he estat. Vaig anar a buscar a Roger de la Cellera i a Casanovas, un home de grans qualitats físiques. La veritat és que les coses van sortir molt millor, i vàrem acabar la temporada amb setze positius i a un pas d'assolir l'as-

cens, que el Tossa ens va privar. Això mateix ens va passar a la tercera temporada, on el Vila-roja, després d'haver lluitat a tope ens va prendre el primer lloc per un punt».

Per a Francesc Costa, l'arribada d'un home com Martínez va marcar en gran manera la quarta i cinquena temporada del Sant Gregori. «Era un home molt tècnic que venia del Salt, i la veritat és que encara que era molt gran, tenia una gran col·locació i sabia estar en tot moment allà per on passava la pilota. Es més, tots els atacs de l'equip tenien un punt de transició com eren les seves botes. Aquell any vàrem acabar en quarta posició i set positius».

Una de les decepcions del tècnic va arribar a la sisena campanya al front de l'equip. «La veritat és que aquells anys es va produir una reestructuració i pujaven sis equips a Segona Regional. La nostra temporada va ser molt bona, però en l'últim moment vàrem tenir una ensopagada i el nostre lloc va ser el setè. La decepció, evidentment, va ser molt gran». Finalment, l'alegria va venir un any després. «Vaig fitxar Pepe Martí, Miquel Castelló i altres, i la veritat és que l'equip no era massa tècnic però sí molt batallador i d'aquesta forma es va aconseguir el desitjat ascens». Després de pujar, les aspiracions de Francesc Costa varen anar més enllà i «Dani Cabezas, Soler, Tomás, Manel Carbó i altres han anat desfilitant pel club amb molt bons resultats, excepció feta, evidentment, d'aquestes dues últimes temporades que no han estat tan bones com caldria esperar».

A l'actual plantilla del Sant Gregori encara hi juguen quatre homes que fa dotze anys havien format equip amb Costa quan era jugador, com Àngel Martí, Miquel i Josep Castelló i Miquel Costa.

Esplais i Vidreres jugaran a Salt el trofeu Mascort

P.P.

Girona.— Diumenge vinent a partir de dos quarts de set de la tarda, es jugarà al camp municipal de Salt, el trofeu memorial Ernest Mascort que enfrontarà els equips de l'Esplais i Vidreres, campions de la Segona Regional, en els seus respectius grups.

Com deia Sebastià Fexas, que dirigirà l'Esplais per última vegada «és un trofeu bonic de disputar ja que s'enfronten els dos campions de grup. Crec realment que es tributa un just reconeixement a una persona com Ernest Mascort, que tant va fer pel futbol gironí».

D'altra banda, cal assenyalar que Josep Muñoz, que fins al moment havia estat dirigint el Salt de Primera Regional, va arribar a un acord amb l'Esplais per dirigir l'equip de cara a la temporada vinent.

Viladamat i Santa Pau disputaran el Vinyets

Girona.— A partir de les set de la tarda de diumenge, Viladamat i Santa Pau jugaran el trofeu Vinyets reservat a equips de Tercera Regional. En aquest cas, la Federació ha fet jugar el partit als equips que més bona puntuació han aconseguit a la fi del campionat de lliga. Cal dir que es jugarà a partit únic.

El Caldes, sense cap solució per a la seva directiva

Caldes de Malavella.— Després de la reunió mantinguda dijous al vespre, l'actual junta directiva del Caldes no va trobar massa suport dels socis i aficionats, i de moment el problema de la possible dimissió, encara planeja sobre l'entitat de Caldes de Malavella.

Canvi i renovació

Maurici Abad es presenta com a nou president del Begur

«La intenció és formar un equip amb gent jove»

P.P./M.R.

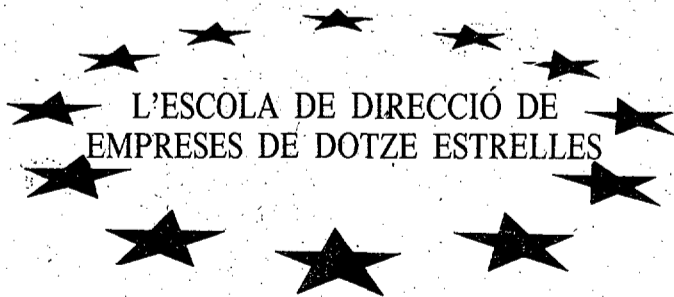
Begur. Canvi i renovació a Begur en el tema directiu. Avui dia resulta tant difícil trobar gent que es vulgui fer càrrec d'una junta directiva, sembla que a la localitat costanera de Begur aquest aspecte el tenen del tot solucionat. Maurici Abad, que ja havia estat president de l'entitat fa alguns anys, torna a presentar-se com a màxim responsable de l'entitat. Ell, juntament amb una bona pila de gent, intentaran ficar les bases per a la bona marxa del Begur en categoria no solament regional, sinó també de base.

Abad substituirà en el càrrec Manuel Cambón, que fins ara havia estat el president del club. El que serà nou president del club deia que «la intenció fonamental és formar un equip amb gent jove i de la casa. Aquest any mateix la collita de juvenils ha estat realment extraordinària, i el que de veritat cal fer és que tota aquesta juvenut s'interessi pel futbol de Begur. La veritat és que tots es-

tem molt il·lusionats i crec que amb temps podrem fer una autèntica tasca a nivell esportiu».

Dels problemes que durant tots aquests anys ha tingut l'entitat, el que serà nou president de l'entitat deia que «bàsicament els socis estaven força disconformes, entre altres raons perquè en l'equip titular no hi havia quasi ningú que fos de casa. Es va portar un excés de jugadors de fora i aquest aspecte va perjudicar molt l'afluència de públic al camp». També destacà que «el gran avantatge és que comptem amb el suport del consistori local, cosa que no passava abans, ja que tots els diners havien de sortir de les butxaques dels socis. Aquest cop, el que nosaltres intentarem serà de baixar una mica el pressupost de l'entitat, i a partir d'aquí formar un equip amb clares possibilitats de fer una bona temporada, però sempre amb la base dels jugadors de la cantera, que han de ser el futur del club».

E.B.S.

A ENCAMP, PRINCIPAT D'ANDORRA. Una escola privada pensada per a futurs empresaris amb mentalitat europea.

Quatre cursos de carrera —els dos primers a ENCAMP, un tercer a Londres, Munic o Madrid i l'últim any a París o a Madrid— per aconseguir un títol reconegut a tot Europa.

Si la teva vocació és l'empresa, fes tu el primer gran negoci. Matricula't a E.B.S. L'escola més «selecta».

PER A MÉS INFORMACIÓ:

ANDORRA
Comú d'ENCAMP.

C/ La Valireta, núm. 2 - Tel. (9738) 32 5 58 - Fax 32 7 80
ENCAMP (Principat d'Andorra)

PLAZAS LIMITADAS

PARIS-MUNICH-LONDRES-MADRID-BRUSELAS-ANDORRA-MILAN